

Instanța de fond: Judecătoria Buiucani
Judecătorul: A. Danilov,
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: L. Popova, V. Efros, I. Muruianu,

Î N C H E I E R E

21 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecătorul
judecători

Svetlana Filincova,
Nicolae Craiu,
Dumitru Visternicean,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Lilia Prodan, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2017,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Dîru Constantin împotriva lui Prodan Eugen și Prodan Lilia privind revendicarea bunului, demolarea construcției și compensarea cheltuielilor de judecată,

C O N S T A T Ă :

La data de 12 mai 2015, Dîru Constantin a depus o cerere de chemare în instanța de judecată către Prodan Eugen și Prodan Lilia privind revendicarea de la Prodan Eugen și Prodan Lilia porțiunea sa de teren ocupată ilegal, obligarea lui Prodan Eugen și Prodan Lilia să demoleze pe cont propriu construcțiile amplasate pe terenul situat în mun. Chișinău, or. XXXXXX, Întovărășirea Pomilegumicolă XXXXXX, lot. XXXXXX cu numărul cadastral XXXXXX și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la data de 18 septembrie 2014 a procurat terenul amplasat în mun. Chișinău, or. XXXXXX, Întovărășirea Pomilegumicolă XXXXXX (în continuare ÎP XXXXXX), lot. 45 cu numărul cadastral XXXXXX, iar extrasul din Registrul bunurilor imobile confirmă faptul că, terenul are o suprafață de 0,0632 ha.

Relevă că, în cadrul pregătirii documentelor pentru construcția unei case de livadă a solicitat elaborarea unui plan geografic și în luna octombrie 2014, de către CCP „Larmi”, posesor al licenței nr.034775 din 04 iunie 2010, a fost întocmit planul topografic pentru proiectare, însă în urma realizării lucrărilor i s-a comunicat că hotarele juridice nu corespund cu cele de facto și acest lucru este transpus în planul întocmit de CCP „Larmi”, conform căruia reiese că vecinul a trecut pe terenul său cu aproape doi metri.

Menționează că, a aflat că pe terenul său, vecinul său Prodan Eugen a construit gard și încă alte două construcții, hotarele terenului reclamantului sunt indicate în Planul Geometric a bunului imobil, la stabilirea cărora a fost utilizat sistemul de coordonare MOLDREF 99.

Afirmă că, potrivit Extrasului din Registrul bunurilor imobiliare, terenul vecinului are suprafața de 0,0522 ha și este amplasat în ÎP XXXXXX, lotul avînd numărul XXXXXX, iar din câte cunoaște, terenul vecinului nu are adresă propriu-zisă.

Explică că, a încercat de nenumărate ori să soluționeze amiabil cu pârâțul Prodan Eugen situația, adică litigiul în cauză, însă ultimul categoric a refuzat acest lucru, din discuțiile purtate cu pârâțul a înțeles că acesta samovolnic a decis să treacă hotarele și a construit gardul cât și două construcții pe terenul reclamantului.

Invocă că, pârâțul Prodan Eugeniu, a construit ilegal pe o porțiune din terenul său un gard, cât și două construcții, prin aceste acțiuni îi este încălcat dreptul de proprietate al reclamantului și este îndreptățit să solicite instanței de judecată protejarea acestui drept.

Solicită reclamantul revendicarea de la Prodan Eugen și Prodan Lilia porțiunea sa de teren ocupată ilegal, obligarea lui Prodan Eugen și Prodan Lilia să demoleze pe cont propriu construcțiile amplasate pe terenul situat în mun. Chișinău, or. XXXXXX, Întovărășirea Pomilegumicolă „ XXXXXX”, lot. XXXXXX cu numărul cadastral XXXXXX și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 25 octombrie 2016, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Dîru Constantin.

La 08 noiembrie 2016 Dîru Constantin a depus cererea de apel nemotivat împotriva hotărîrii Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 25 octombrie 2016, iar la 09 decembrie 2016, Dîru Constantin a depus cererea de apel motivată solicitînd, admiterea apelului, casarea hotărîrii judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 25 octombrie 2016 ca ilegală, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care să fie admisă cererea de chemare în judecată integral. (f.d.153; 158-160 Vol. I)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2017 s-a admis apelul declarat de către Dîru Constantin. S-a casat hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 25 octombrie 2016, cu adoptarea unei noi hotărâri prin care s-a admis integral acțiunea intentată de Dîru Constantin către Prodan Eugen și Prodan Lilia privind revendicarea bunului, demolarea construcției și încasarea cheltuielilor de judecată. S-a revendicat de la Prodan Eugen și Prodan Lilia lui Dîru Constantin, porțiunea de teren ocupată ilegal, s-a obligat Prodan Eugen și Prodan Lilia să demoleze pe cont propriu construcțiile amplasate pe terenul lui Dîru Constantin situat în mun. Chișinău, or. XXXXXX, Întovărășirea Pomilegumicolă „XXXXXX”, lot. XXXXXX cu numărul cadastral XXXXXX și s-a încasat din contul lui Prodan Eugen și Prodan Lilia, în beneficiul lui Dîru Constantin suma de 3500 (trei mii cinci sute) lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate în instanța de apel. (f.d.221-231, Vol. I)

În susținerea poziției sale, Curtea de Apel a reținut că, prima instanță nu a dat eficiență deplină circumstanțelor cauzei și înscrisurilor prezentate, fapt ce a condus la adoptarea hotărârii, care nu este bazată pe fundament temeinic și materialul probator administrat.

Instanța de apel remarcă că, din materialele cauzei, se deduce că la 18 septembrie 2014, Dîru Constantin a procurat terenul amplasat în mun. Chișinău, or. XXXXXX, ÎP „XXXXXX”, lotul nr. XXXXXX cu numărul cadastral XXXXXX, fapt confirmat prin copia contractului de vânzare-cumpărare nr. 2222 din 18 septembrie 2014, iar în baza extrasului din registrul bunurilor imobile se confirmă că Dîru Constantin este proprietarul acestui teren cu suprafața de 0,0632 ha.

Colegiul reține și faptul că, încălcarea dreptului de proprietate asupra imobilului care aparține apelantului este de natură continue și în acest caz fiind imprescriptibil termenul de înlăturare a încălcării acestui drept. Astfel nu pot fi reținute argumentele instanței de fond despre aplicabilitatea prevederilor art.390 Cod Civil al Republicii Moldova, or, edificând construcțiile pe terenul reclamantului, pârâții nu au manifestat buna credință, astfel lor le este cu puțință a fi imputată premeditarea sau culpa gravă.

Instanța de Apel conchide că, din considerente că construcțiile sunt deja ridicate, urmează a fi revendicat de la Prodan Eugeniu și Prodan Lilia porțiunea de teren ocupată ilegal și cu obligarea acestora să demoleze pe cont propriu construcțiile amplasate pe terenul lui Dîru Constantin amplasat în mun. Chișinău, or. XXXXXX, ÎP „XXXXXX”, lotul nr. XXXXXX cu numărul cadastral XXXXXX.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 09 octombrie 2017 Lilia Prodan a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a

deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2017 cu menținerea Hotărârii judecătorești Buiucani mun. Chișinău din 25 octombrie 2016.

În susținerea recursului recurenta a indicat, că instanța de fond corect a emis soluția sa în vederea respingerii cererii de chemare în judecată înaintată de Dîru Constantin.

Menționează că, Dîru Constantin la înaintarea cereri de apel nu a demonstrat că în posesia sa și a lui Prodan Eugen se află vreun bun nelegitim, adică teren, iar prin declarațiile sale a dus instanța de apel în eroare.

Indică că, în anul 2005 fosta proprietară a terenului, Svirid Rozalia s-a adresat cu careva plângeri pe faptul că a depășit limitele hotarului, însă organele competente examinând cazul au constatat că nu s-a admis nici o încălcare a limitelor de teren și că gardul a fost construit legal.

Mai indică că în posesia sa nu se află nici un bun al intimatului, iar deținerea ilegală a terenului nu a fost demonstrată de către Dîru Constantin.

Consideră că, instanța de apel a examinat sub aspectul unilateral al părții apelante, la baza deciziei au fost puse declarațiile intimatului care a avut scopul de a duce instanța în eroare, însă fără a fi probate, argumentele aduse fiind declarative, iar urmare a acestui fapt a fost emisă o decizie neîntemeiată și nemotivată.

Reține că, fostul proprietar al terenului, Svirid Rozalia a tăinuit la momentul tranzacției de vânzare – cumpărare situația de fapt a terenului și circumstanțele adevărate, nu a fost demonstrat prin probe veridice, pertinente și concludente că construcția gardului este ilegală.

Consideră că anume fosta proprietară l-a prejudiciat pe Dîru Constantin la momentul vânzării – cumpărării terenului litigios.

La 16 februarie 2018, Dîru Constantin a depus referință la cererea de recurs depusă de Prodan Lilia împotriva Deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2017 în care menționează că nu este de acord cu recursul înaintat de Prodan Lilia și solicită respingerea acestuia ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recurentul, Grosu Vasile s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Prodan Lilia în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți

participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra

Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Prodan Lilia, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, iar alegațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Prodan Lilia, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Prodan Lilia, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean